U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **IMMOENERGETIKA, a.s. v likvidaci,** se sídlem Na Sychrově 8, Praha 10, zastoupený likvidátorem Mgr. Michalem Burčkem, se sídlem Ostrovského 253, Praha 5, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2016, č. j. 26853/16/5300-22442-605186, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 1. 2017, č. j. 11 Af 41/2016 - 46,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobce (stěžovatel) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku, kterým Městský soud v Praze zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného. Žalovaný v záhlaví popsaným rozhodnutím zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro hl. m. Prahu ze dne 9. 3. 2015, č. j. 1370904/15/2010-52524-110645, kterým byla stěžovateli stanovena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období květen 2013 v částce 2.661.136 Kč.

Nejvyšší správní soud dospěl po prvotním seznámení s předmětnou kasační stížností k závěru, že neobsahuje dostatečně určitá a jednoznačná tvrzení, z jakých důvodů stěžovatel rozsudek městského soudu napadá. Stěžovatele proto výrokem III. usnesení ze dne 18. 1. 2017, č. j. 1 Afs 15/2017 - 13, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od jeho doručení doplnil kasační stížnost o konkrétní důvody, pro které napadá v záhlaví označený rozsudek městského soudu. Současně soud stěžovatele poučil o možných důsledcích

v případě nedoplnění kasační stížnosti ve stanovené lhůtě. Toto usnesení bylo stěžovatelovu zástupci doručeno dne 28. 1. 2017.

Lhůta pro doplnění kasační stížnosti tak uplynula dne 28. 2. 2017 (§ 40 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního; dále jen „s. ř. s."). Stěžovatel ve stanovené lhůtě vady kasační stížnosti neodstranil, přičemž se jedná o vady, pro které není možné v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto podle § 120 ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s. rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Nejvyšší správní soud současně rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost, a to na základě § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. března 2017

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu